

opstå mangel på arbejdskraft, når vi har et sådant system.

Så er der nogle, der siger: Ja, men man kan jo ikke få understøttelse uden at stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Dertil må jeg sige, at det kan man godt; det er jo lige blevet påvist af Danmarks Statistik. Langt over 100.000 af de ledige, der hæver understøttelse, står reelt ikke til rådighed for arbejdsmarkedet. Over 50.000 svarede direkte nej til spørgsmålet, om de gerne vil have et arbejde.

Forhåbentlig fik vi rettet lidt op på det med de opstramninger, vi foretog med hensyn til arbejdsmarkedsreformen i forbindelse med aftalen om finansloven mellem regeringen og Venstre og Det Konservative Folkeparti. Man kunne håbe, at vi var kommet problemet til livs. Men jeg må sige, at det er min klare fornemmelse, at det ikke er tilfældet, og jeg tror, at der bliver god anledning til at kigge nærmere på rådighedsreglerne, når vi til september skal vurdere, om de nye regler har virket efter hensigten.

Kulturen, holdninger, nævnte jeg – og med god grund. Det er jo rystende, når man som i Jyllands-Posten kan læse, at arbejdsformidlingen ikke vil formidle ledige til job på fuldt overenskomstmæssige vilkår. Jeg vil derfor gerne spørge arbejdsministeren, hvad man gør ved det – og hvornår.

A-kasserne skal vurdere, om de ledige står til rådighed. Vi har set, at hver femte indberetning, dvs. ikke mindre end 20 pct. bliver væk. Jeg glæder mig til at se de nye tal efter vores opstramning af indberetningsproceduren. Jeg vil dog ikke lægge skjul på, at jeg ikke tror, at vi nåede langt nok. I den forbindelse ville det være uhyre interessant at høre ministeren om, hvordan det er gået den første måned med den såkaldte kopimodel, som vi vedtog før jul, hvor efter arbejdsformidlingens meddelelser til a-kasserne også sendes i kopi til direktoratet. Og hvad vigtigst er: Hvad har man gjort ved de ledige, der ikke har taget anvist arbejde?

Forudsætningen for et velfungerende arbejdsmarked er, at vi sikrer, at alle de, der er tilmeldt som ledige, også reelt søger arbejde. Der påhviler a-kasserne et tungt ansvar, som man ikke har levet op til på tilfredsstillende vis. Interessen har ganske enkelt ikke været til stede.

Orlovsordningerne er et andet element i regeringens politik, som for alvor har været medvirkende til at skabe flaskehalse. Vi kender alle problemerne inden for det offentlige område.

13 pct. af de danske sygeplejersker fik bevilget orlov i 1994, og tallet for pædagogerne er endnu højere. Men også på det private arbejdsmarked har orlovsomfanget givet problemer. Både Kvindeligt Arbejderforbund og beklædnings- og tekstilarbejderne havde i 1994 en orlovstilgang, der mindede om sygeplejerskernes. I forbindelse med opstramningerne af orlovsordningerne før jul understregede vi, at hvis ikke de tiltag, vi foretog, var tilstrækkelige til at undgå flaskehalse, så ville vi forlange yderligere opstramninger, og det vil jeg gerne gentage her.

Arbejdsministerens ansvar for sit eget system er efter min opfattelse ikke belyst tilstrækkeligt i redegørelsen. Det er mit klare indtryk, at arbejdsformidlingen ikke tilstrækkelig præcist har skabt sig et grundlag for at vide noget om de lediges kvalifikationer. Jeg vil derfor anmode ministeren om at redegøre for arbejdsformidlingens grundregistreringer. Ved man, hvad alle ledige har af kurser og erhvervs erfaringer eksempelvis fem år tilbage i tiden? Jeg vil også gerne spørge, om ministeren har sikret, at al den efteruddannelse, de ledige tilbydes på ministerens egne AMU-centre, automatisk registreres i arbejdsformidlingens register.

Ministerens vil fremme den geografiske mobilitet, står der i redegørelsen. Det er godt og vigtigt, når vi f.eks. ved, at ledigheden i Ringkøbing Amt er nede på 3,3 pct. i metalfagene, mens den er over 10 pct. i Københavns og Storstrøms Amter. Jeg vil derfor gerne efterlyse konkrete initiativer og ideer til at øge den geografiske mobilitet. Ganske vist har regeringen indført en såkaldt mobilitetsfremmende ydelse, men jeg tror, at jeg uden at overdrive kan sige, at den stort set ikke har haft nogen effekt på den geografiske mobilitet. Og ministeren har da også indvilget i at ændre denne ordning. Men igen må jeg spørge: Hvordan?

Venstre har i den forbindelse foreslået, at der afsættes en pulje på 800 mio. kr. til mobilitetsfremmende formål. Vi mener, at det vil gavne den geografiske mobilitet, hvis vi i stedet indførte et fradrag for dokumenterede flytteudgifter.

Endelig tror vi også, at en ophævelse af de forringelser, der skete af befodringsfradraget i forbindelse med vedtagelse af skattereformen i sommeren 1993, vil have en positiv effekt på den geografiske mobilitet. Jeg ved godt, at vi vedtog en række forbedringer af befodringsfradraget i forbindelse med finanslovaftalen, men det ændrer ikke ved, at det altafgørende for den